

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Miluše Doškové v právní věci navrhovatelky: **M. M.**, zastoupena JUDr. Ing. Liborem Kynclem, Ph.D., advokátem se sídlem Kaštanová 467/26, Jihlava, proti odpůrci: **obec Milotice**, se sídlem Školní 72, Milotice, zastoupená Mgr. Martinem Hromkem, advokátem se sídlem Vídeňská 153/119b, Brno, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 2/2018-5 – Územní plán Milotice, vydaném usnesením zastupitelstva obce Milotice dne 29. 3. 2018, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2019, č. j. 63 A 2/2019 – 132,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **v části směřující proti výroku II.** rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2019, č. j. 63 A 2/2019 – 132, se **nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Navrhovatelce **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **jednoho týdne** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 2. 9. 2019 doručena kasační stížnost navrhovatelky (dále jen „stěžovatelka“) směřující proti napadenému rozsudku, jehož výrokiem I. Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“), zamítl návrh na zrušení shora uvedeného územního plánu (ev. jeho části týkající se pozemků p. č. X, X, X a p. č. stav. X v k. ú. M. u K.) a výrokiem II. uložil navrhovatelce povinnost zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení 24.684 Kč.

II.

[2] Stěžovatelka ke kasační stížnosti připojila návrh na přiznání odkladného účinku ve vztahu k výroku II. napadeného rozsudku, jímž jí byla uložena povinnost náhrady nákladů řízení. Jako důvod pro přiznání odkladného účinku uvádí, že povinnost uhradit náklady řízení znamená pro stěžovatelku coby starobní důchodkyni nepoměrně větší újmu, než může vzniknout odpůrci jako obci s výrazně větší hospodářskou mocí. Pokud by byl napadený rozsudek zrušen, musela by se zbytečnými náklady být zaplacená částka vrácena. K případnému vrácení příslušné finanční částky nadto může dojít se značným zpožděním, neboť odpůrce jako orgán veřejné správy

nebude přímým příjemcem dané částky, nebude s ní bezprostředně disponovat a při jejím vrácení bude limitován rozpočtovými možnostmi.

[3] Odpůrce s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Skutečnost, že navrhovatelka je poživatelkou starobního důchodu, dle odpůrce sama o sobě nesevčí o jejích špatných příjmových či majetkových poměrech. Stěžovatelka si navíc musela být vědoma toho, že případný neúspěch v soudním sporu bude spjat s povinností hradit náklady řízení odpůrci, který - jako co do počtu obyvatel malá obec bez vlastního právního oddělení či alespoň odborně způsobilého zaměstnance - musí rovněž vynaložit náklady na advokátní zastoupení spojené s účastí v soudním řízení. Navazující argumentaci stěžovatelky považuje odpůrce za vnitřně rozpornou, neboť stěžovatelka nejprve dovozuje, že pro odpůrce nebude případné (dočasné) neuhrazení nákladů řízení znamenat žádné omezení či újmu, avšak následně předestírá svoji obavu, že odpůrce nebude přímým příjemcem dané částky, nebude s ní bezprostředně disponovat a při jejím vrácení bude limitován rozpočtovými možnostmi. Stěžovatelka tak v podstatě tvrdí, že odpůrci sice nebude částka odpovídající náhradě nákladů řízení příliš chybět, ale na druhé straně by s ohledem na svůj rozpočet nemusel být schopen ji stěžovatelce případně vrátit.

III.

[4] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej ale může na návrh stěžovatele přiznat a užije přitom přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

[5] Pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kde účinky rozhodnutí správního orgánu nastávají až v okamžiku rozhodnutí o opravném prostředku. Naproti tomu u opravných prostředků mimořádných, mezi něž spadá i kasační stížnost, je přiznání odkladného účinku předmětem úvahy rozhodujícího orgánu (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. října 2006, <http://nalus.usoud.cz>: *Účelem [odložení vykonatelnosti rozhodnutí] je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní*).

[6] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. ledna 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[7] Obecně lze dále uvést, že požadavek na respektování pravomocného rozhodnutí krajského soudu a právní jistota jeho adresátů zpravidla převažuje nad újmu, která by mohla

vzniknout v důsledku zaplacení stanovené náhrady nákladů řízení. Náklady řízení zde odráží procesní aktivitu úspěšného účastníka řízení a výsledek řízení v intencích § 60 s. ř. s. Není žádný rozumný důvod, aby stěžovatelka, nebyla-li úspěšným účastníkem řízení, byla zvýhodněna tak, že bude suspendován účinek pravomocného rozsudku krajského soudu, v němž jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení. Ty směřují k reparaci finančních prostředků důvodně a účelně vynaložených úspěšným účastníkem řízení k hájení práv v soudním řízení. Tyto náklady zásadně nejsou co do výše nepřiměřené, neboť vychází z právní úpravy o mimosmluvní odměně advokátů obsažené v příslušné vyhlášce o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 1 Azs 181/2018 - 24).

[8] Stěžovatelka žádné dostatečně konkrétní skutečnosti nasvědčující hrozbě závažné újmy (v případě zaplacení částky 24.684 Kč) v návrhu na přiznání odkladného účinku netvrdila. Tvrzení, že stěžovatelka je starobní důchodkyně a zaplacení náhrady nákladů řízení by pro ni znamenalo podstatný zásah do jejího finančního plánování a s tím spojená omezení v osobním životě, je zcela obecné a o majetkové situaci stěžovatelky ani intenzitě újmy v konkrétním případě ničeho nevyovídá.

[9] Povinnost nahradit náklady řízení protistrany představuje vždy určitou újmu spočívající ve vynaložení finančních prostředků. Nelze však přijmout závěr stěžovatelky, že s ohledem na hypotetické zrušení pravomocného rozhodnutí krajského soudu a administrativní náklady, které by byly spojeny s vrácením vyplacené částky, by k úhradě náhrady nákladů řízení mělo dojít až po rozhodnutí o kasační stížnosti. V takovém případě by musel být odkladný účinek přiznán ve vztahu k výroku o nákladech řízení v podstatě každému návrhu účastníka řízení, jemuž byla povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení uložena. To však zcela popírá smysl a účel právní úpravy, stojící na premise, že odkladný účinek má být přiznán pouze ve výjimečných případech.

[10] K tvrzení stěžovatelky, že odpůrce bude při hypotetickém vrácení zaplacené částky limitován rozpočtovými prostředky, odpůrce přelíhavě poukázal na rozpor s jinou částí návrhu, v níž stěžovatelka argumentuje relativně silnou hospodářskou mocí obce coby orgánu veřejné správy. I pokud by však tvrzení stěžovatelky vnímal Nejvyšší správní soud izolovaně, v daném případě žádné konkrétní okolnosti nenasvědčují tomu, že by odpůrce v případě zrušení napadeného rozsudku nebyl schopen či ochoten pravomocné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu respektovat a vyplacené prostředky stěžovatelce vrátit. Na žádné takové okolnosti ani stěžovatelka nepoukazuje.

IV.

[11] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud kasační stížnosti k výroku II. napadeného rozsudku odkladný účinek nepřiznal.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že výrok o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[13] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti a stěžovatelka nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích

vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1010431719**.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu